

Doorpakken na adviesrapport Elverding is nu cruciaal

De wijze waarop in Nederland gereageerd is op het rapport Elverding, lijkt volgens Egbert Alberts en Theo Heida sterk op de wijze waarop we plannen maken voor infrastructuur. Voorstanders als Bouwend Nederland en VNO-NCW dringen aan op voortvarendheid, maar kunnen zelf niets forceren. En tegenstanders als Milieudefensie blijven rustig afwachten in hun loopgraven.

Wat doet de rest van het land met de plannen voor onze infrastructuur? Velen zijn vooral bezig met wat er niet goed is aan het rapport en hoe het anders opgeschreven had moeten worden. Wij betrouwen dit namens De NieuwBouw en zijn van mening dat het rapport Elverding genoeg waardevolle zaken toont waar Nederland verder mee kan.

Grote vraag is hoe pakt minister Eurlings door en gaat hij het één en ander realiseren binnen projecten? Als zoon van gedeputeerde Martin Eurlings heeft minister Eurlings het politieke spel met de paplepel ingegoten gekregen. Dat hij daardoor op zijn 20e raadslid wordt van Valkenburg

aan de Geul, op zijn 25e Tweede Kamerlid wordt en op zijn 33e minister is, is dan slechts een logisch gevolg van zijn achtergrond én zijn ambities.

Dadendrang

Van Eurlings, als jonge minister, kan niet ontkend worden dat hij een hoge dadendrang heeft binnen zijn huidige post. Maar juist doordat de politiek hem in het bloed zit, is hij teruggevallen op zo'n typisch politiek instrument als een commissie. En daar wringt hem nou juist de schoen. Het rapport van zo'n commissie is, net als de gemiddelde tracénota, een politiek instrument dat door het publiek gewantwoord wordt

'De NieuwBouw' is een netwerk van een nieuwe generatie professionals in de bouwsector

en daardoor van alle kanten kan worden aangevallen. Op zich is zo'n commissie een goed instrument om bestuurlijk Nederland van binnenuit open te breken. Eurlings weet inmiddels als geen ander, dat als je projecten wilt verwezenlijken, dat je dan belangrijke opposenten aan banden moet leggen. Dat zijn grootste opposenten eigenlijk uit bestuurders en politici bestaan, stond voor hem vast. Daarom

stelde hij als rasechte politicus een commissie in die adviezen geeft over versnelling van de besluitvorming van de infrastructuurprojecten. Deze commissie legt vervolgens de vinger op de zere plek – nee het zijn niet de burgers die de projecten in de weg staan: het zijn de bestuurders.

Advies

De NieuwBouw is het met Elverding eens om te streven naar een brede verkenning waarbij alle partijen betrokken zijn. Dat heeft De NieuwBouw de commissie Elverding reeds eerder geadviseerd. Met de innovatieve procesaanpak van het project 'De gebruiker bepaalt' (www.degebruikerbepaalt.nl), toegepast op de Ring Utrecht Noord (N230), hebben wij laten zien dat goede resultaten te boeken zijn en er breder draagvlak te creëren is. Door in een vroegtijdig stadium eindgebruikers van de Ring Utrecht Noord te betrekken, hebben overheden, belangengroepen en de NieuwBouw gewerkt aan relevante oplossingen. Daarbij zijn wij van mening dat Elverding bijzonder juridisch en instrumen-

teel naar besluitvorming kijkt en te weinig aandacht heeft voor het regievraagstuk. De NieuwBouw adviseerde, vanuit een eigen 'Commissie Ongevraagd Advies', onder andere de commissie Elverding voor ieder groot project een bestuursconsortium op te richten dat regie voert en beleidsbeslissingen neemt. Daarbij gaven wij nog een aantal andere adviezen:

- Niet alle vertraging is schadelijk. Neem de tijd om dingen goed te doen in plaats van het over te moeten doen als het mis gaat.
- Leg de regie over een project bij een bestuursconsortium, dat het mandaat krijgt beslissingen te nemen.
- Geef burgers in een project daadwerkelijk invloed door middel van een burgerconsortium. Niet als buitenstaander of actiegroep, maar als betrokken participant. Geef deze burgers budget om bijvoorbeeld een alternatief uit te werken.
- Schoenmaker hou je bij je leest. Marktpartijen kunnen al in een vroeg stadium een goede bijdrage leveren aan het ontwikkelen van oplossingen, maar overheden

zullen altijd zelf verantwoordelijk moeten zijn voor de planologische processen.

- Reken niet alleen aannemers, maar ook bestuurders en ambtenaren af op het realiseren van plannen.
- Laat een project niet leiden door de waan van de dag of door laatste krantenkoppen. Doe actief aan draagvlakmarketing en beloon bestuurlijke daadkracht.

Verkenning

Besluitvorming over de aanleg van nieuwe infrastructuur kan en moet dus een stuk sneller. Doorpakken ook na het adviesrapport is cruciaal, tenslotte moet je het ijzer smeden als het heet is. De grote vraag is en blijft hoe de minister, nu hij de 'sense of urgency' aan zijn zijde heeft, ook daadwerkelijk tot resultaten komt. En als hij het niet weet, is wellicht een brede maatschappelijke verkenning een idee.

Egbert Alberts (PRC) en Theo Heida (PROCAP)
De Nieuwbouw,
Gouda
www.denieuwbouw.nl